

serne om Nedskrivning af 25 pCt. af Sparernes Tilgodehavende.

Hvad nu Spørgsmaalet om Mindretallets Stilling angaar, da skal jeg udtale, at jeg ikke kan modtage dets Ændringsforslag. De Ændringsforslag, der findes opførte under Nr. 6 og 7, stillede af det største Mindretal, gaa ud paa, at i Stedet for den af mig foreslaaede Nedskrivning med 25 pCt. af hele Indskudskapitalen skulde det Beløb, Staten vil tilskyde til Sparekassens Genrejsning, benyttes til Dækning af Indskydernes Tab i Forhold til den Indkomstskat, de vedkommende ere satte i til Staten. Jeg har sagt til Udvalget og maa gentage for det høje Ting, at det er min Opfattelse, at dette Ændringsforslag er det en Umulighed at realisere af flere Grunde. Jeg maa først gøre opmærksom paa, at hvis Bestyrelsen for Den sjællandske Bondestands Sparekasse skulde modtage et saadant Forslag, saa maatte den jo ikke nøjes med, som Mindretallets Ordfører udtalte før, at faa en Skattekvittering fra hver enkelt Person, nej, man maatte jo have en autentisk Meddelelse om, hvad hver enkelt Indskyders Skatteansættelse er. Og maa jeg spørge: Hvorledes skal man erholde den? Jeg ved ikke rettere, end at Forholdet er det, at enhver, som gør Selvangivelse for sin Skatteansættelse, har Ret til, at hans Skatteindtægt holdes hemmelig, og jeg ved ikke, med hvilken Ret man vil kunne kræve Brud paa denne Lovbestemmelse. Jeg tror ikke, det gaar an. Jeg tror ikke, man vil kunne forlange, at Skatteraadene skulde opgive og meddele til uvedkommende, hvorledes hver enkelt Skatteansættelse forholder sig. (*Birck:* Til Skatteyderne selv.) Til dem selv? Det er ikke mig nok. Jeg kan ikke nøjes med, hvad Kreti og Pleti kommer og meddeler mig. Jeg maa have en autentisk Meddelelse om, hvad der virkelig er den paagældendes Skatteansættelse, det er jo en Selvfølge. Man kan ikke nøjes med en løs Skattekvittering, det fremgaar heller ikke af Ændringsforslaget, hvilket Skatteaar man skal rette sig efter, og man ved endnu mindre, hvorledes man skulde gøre Sparekassen solvent ved den Skala, her er opstillet, thi der er jo ingen, der har foretaget eller har kunnet foretage noget Regnestykke over, hvilken finansiell Virkning det vilde have for Sparekassens Stilling i økonomisk Henseende, hvis Regeringen tog en Nedskrivning efter den Skala, som her er foreslaaet af det ærede Mindretal. Og de, som ikke maatte faa Del i Statens Til-

skud, de, som altsaa havde en Skatteindtægt af over 2,000 Kr., kunde maaske risikere at blive slettere stillede, end de vilde være, hvis Sparekassen gik konkurs, thi man aner ikke, hvor stor deres Nedskrivning skal blive, da der ikke foreligger noget som helst oplyst i saa Henseende. Her staar man tilmed jo overfor en Sparekasse, som har Indskydere, der tælle over 31,000 Personer. Hvordan i Alverden tror man, at man kunde blive færdig med en saadan Opgørelse, og hvor skal man finde de enkelte Interessenter, af hvilke jo mange flytte fra Sted til Sted? Det anser jeg for at være en Umulighed, og af disse og forskellige andre Grunde anser jeg dette Forslag for uacceptabelt.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa at overføre Bestemmelserne, der findes i § 12 i Sparekasseloven af 28. Maj 1880, om, at ingen kan unddrage sig det Strafansvar, som mulig kan blive en Følge af et Søgmaal mod dem, som der her kan være Tale om at gøre Ansvar gældende imod. Sparekasselovens § 12 kommer jo ellers kun til Anvendelse under en Konkurs, men jeg har ikke noget imod, at man optager denne Bestemmelse i det foreliggende Forslag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning man kan gøre Modregningskrav gældende, skal jeg erklære mig villig til at modtage Ændringsforslag under Nr. 9. Det er jo en Selvfølge, at naar en Del af Sparekassens Panteobligationer ere givne i Pant for de Laan, Sparekassen har modtaget, kan der ikke gøres Modregningskrav gældende overfor Trediemand, der har faaet disse Panteobligationer i Pant. Men Forholdet er ogsaa det, at man forpligter Sparekassen til at indløse de pantsatte Obligationer, overfor hvilke Modregningskrav kan gøres gældende, og i de Beregninger, jeg har foretaget, da jeg forelagde Forslaget, viser det sig, at dette ikke vilde gøre nogen Forskel, idet det er paaregnet, at der ved Modregningskrav kan mistes et Beløb af ca. 700,000 Kr. Jeg gaar ogsaa ud fra, at Sparekassen, naar den genrejses, saa snart som muligt vil indløse sine pantsatte Obligationer og først og fremmest dem, mod hvilke Modregningskrav kan gøres gældende. Med Hensyn til de øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg henholde mig til den ærede Ordførers Bemærkninger og skal ikke trække Tiden ud ved at udtale mig derom.

Jeg maa sluttelig udtale min Beklagelse over, at Højre har stillet sig saa